

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2022. gada 5. maijā*

Apelācija – Dempings – Noteiktu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports – Galīgā antidempinga maksājuma noteikšana

Lietā C-718/20 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2020. gada 28. decembrī iesniedza

Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, Hudžou [*Huzhou*] (Ķīnas Tautas Republika), ko pārstāv *K. Adamantopoulos* un *P. Billiet*, advokāti,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Gustafsson*, kā arī *P. Němečková* un *E. Schmidt*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *S. Rodins* [*S. Rodin*] (referents), tiesneši *L. S. Rosi* [*L. S. Rossi*] un *O. Spinjana-Matei* [*O. Spineanu-Matei*],

ģenerāladvokāts: *Dž. Pitrucella* [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Ar šo apelācijas sūdzību sabiedrība *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd* (turpmāk tekstā – “*Zhejiang*”), kas reģistrēta Ķīnā, lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedumu *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija* (T-307/18, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2020:487), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja tās prasību atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/330 (2018. gada 5. marts), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kura veikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 2. punktu, nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam (OV 2018, L 63, 15. lpp.), ciktāl tā attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 2 Eiropas Savienības Padome ar Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajes kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.), apstiprināja 1994. gada 15. aprīlī Marrākešā parakstīto Līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kā arī nolīgumus, kas ietverti minētā līguma 1.–3. pielikumā, tostarp Nolīgumu par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “Antidempinga nolīgums”).
- 3 Antidempinga nolīguma 18.3. pants ir formulēts šādi:
“Atbilstoši 3.1. un 3.2. apakšpunkt[am] [Antidempinga nolīguma] nosacījumi tiek piemēroti attiecībā uz izmeklēšanu un esošo pasākumu pārskatīšanu, kas uzsākti saskaņā ar iesniegumiem, kuri iesniegti PTO Līguma spēkā stāšanās attiecībā uz Dalībvalsti dienā vai pēc tam.”
- 4 2001. gada 11. decembrī ar Protokolu par Ķīnas Tautas Republikas pievienošanos PTO (turpmāk tekstā – “Protokols par Ķīnas pievienošanos PTO”) pēdējā minētā kļuva par PTO dalībnieci.
- 5 Saskaņā ar minētā protokola 15. panta a) un d) punktu:
“[1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (OV 1994, L 336, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “1994. gada *GATT*”)] VI pants, [Antidempinga nolīgums] un [Nolīgums par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem (OV 1994, L 336, 156. lpp.)] ir piemērojami procedūrās, kas attiecas uz Ķīnas izcelsmes importu PTO dalībvalsts teritorijā, saskaņā ar šādiem noteikumiem:
a) Lai noteiktu cenu salīdzināmību saskaņā ar 1994. gada *GATT* VI pantu un Antidempinga nolīgumu, importētāja PTO dalībvalsts izmantos Ķīnas cenas vai izmaksas izmeklēšanai pakļautajai ražošanas nozarei vai metodei, kas nav balstīta uz stingru salīdzinājumu ar Ķīnas iekšējām cenām vai izmaksām, pamatojoties uz šādiem noteikumiem:
i) ja ražotāji, uz kuriem attiecas izmeklēšana, var skaidri parādīt, ka līdzīgā produkta ražošanas nozarē attiecībā uz tā izgatavošanu, ražošanu un pārdošanu pastāv tirgus ekonomikas apstākļi, PTO dalībvalstis, nosakot cenu salīdzināmību, izmantos Ķīnas cenas vai izmaksas ražošanas nozarei, kas ir izmeklēšanas priekšmets;

- ii) importētāja PTO dalībvalsts var izmantot metodoloģiju, kas nav balstīta uz stingru salīdzinājumu ar Ķīnas iekšzemes cenām vai izmaksām, ja ražotāji, uz kuriem attiecas izmeklēšana, nevar skaidri pierādīt, ka līdzīgā produkta ražošanas nozarē dominē tirgus ekonomikas nosacījumi attiecībā uz šā produkta izgatavošanu, ražošanu un pārdošanu.

[..]

- d) Tiklīdz saskaņā ar importētājas PTO dalībvalsts valsts tiesību aktiem ir noteikts, ka [Ķīnas Tautas Republika] ir tirgus ekonomika, a) [punkta] noteikumus atceļ ar nosacījumu, ka importētājas [dalībvalsts] valsts tiesību aktos ir noteikti tirgus ekonomikas kritēriji no pievienošanās dienas. Katrā ziņā a) [punkta] ii) [apakšpunkta] noteikumi zaudē spēku [piecpadsmit] gadus pēc pievienošanās dienas. Turklāt gadījumā, ja Ķīna[s] [Tautas Republika] saskaņā ar importētājas PTO dalībvalsts tiesību aktiem konstatētu, ka tirgus ekonomikas nosacījumi pastāv kādā ražošanas nozarē vai konkrētā nozarē, a) [punkta] noteikumi par ekonomiku, kas nav tirgus ekonomika, vairs nebūs piemērojami šai ražošanas nozarei vai šim sektoram.”

Savienības tiesības

Regula (ES) 2016/1036

- 6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.), 3. apsvērumā ir noteikts:

“Lai panāktu atbilstošu un pārskatāmu to noteikumu piemērošanu, kas paredzēti [Antidempinga nolīgumā], minētā nolīguma teksts pēc iespējas būtu jāatspoguļo Savienības tiesību aktos.”

- 7 Šīs regulas 2. panta “Dempinga konstatēšana” 7. punkta a) un b) apakšpunktā un 10. un 11. punktā ir noteikts:

“7. a) Importējot izstrādājumus no valstīm bez tirgus ekonomikas, parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot izstrādājumus no šīs trešās valsts uz citām valstīm, tostarp Savienību, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Savienībā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši, ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat ņem vērā arī termiņus. Attiecīgā gadījumā izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

Īsi pēc izmeklēšanas sākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par izvēlēto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai.

b) Veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no Ķīnas Tautas Republikas, Vjetnamas un Kazahstānas, kā arī no tādām valstīm bez tirgus ekonomikas, kas ir PTO dalībvalstis, līdz ar izmeklēšanas sākšanas dienu normālo vērtību nosaka atbilstīgi 1. līdz 6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro saskaņā ar a) apakšpunktu paredzētos noteikumus.

[..]

10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus [posmus] un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus [pārdevumus], kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni [posmu]. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādus faktorus.

[..]

11. Ņemot vērā attiecīgos taisnīgas salīdzināšanas noteikumus, izmeklēšanas laikposmā parasti nosaka dempinga starpību, pamatojoties uz vidējās svērtās normālās vērtības un visu uz Savienību orientēto eksporta darījumu vidējo svērto cenu salīdzinājumu vai arī uz atsevišķu normālo vērtību un atsevišķu eksporta uz Savienību cenu salīdzinājumu uz atsevišķu darījumu bāzes. Taču normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz vidējo svērto lielumu, var salīdzināt ar visu atsevišķo eksporta uz Savienību darījumu cenām tad, ja ir eksporta cenas, kas ievērojami atšķiras atkarībā no pircējiem, reģioniem vai laikposmiem, un ja šīs daļas pirmajā teikumā norādītās metodes pilnībā neatspoguļo veiktā dempinga apmērus. Šī daļa neizslēdz atlasi saskaņā ar 17. pantu.”

8 Šīs regulas 3. panta “Kaitējuma noteikšana” 2., 3., 5. un 6. punktā ir paredzēts:

“2. Kaitējuma noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda:

a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū; un

b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Savienībā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu salīdzinājumā ar līdzīga izstrādājuma cenu Savienības ražošanā vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.

[..]

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktoros un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiu ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas un jaudas izmantošanas samazinājumu, faktoros, kas ietekmē cenas Savienībā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba algas, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav pilnīgs, un viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.
6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu šīs regulas nozīmē. Jo īpaši jāparāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. punktu, ir ietekmējuši Savienības ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.”
- 9 Šīs pašas regulas 6. panta “Izmeklēšana” 8. punktā ir noteikts:
- “Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams, pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas[, ar kuru ir pamatoti secinājumi,] precizitāti.”
- 10 Regulas 2016/1036 11. panta “Ilgums, pārskatīšana un atlīdzināšana” 2. un 9. punktā ir paredzēts:
- “2. “Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtotības. Šādu termiņa beigu pārskatīšanu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Savienības ražotāju pieprasījuma vai to vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi minētās pārskatīšanas rezultāti.
- Termiņa beigu pārskatīšanu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtotības. Uz šādu varbūtību var norādīt, piemēram, pierādījumi par turpinātu dempingu un kaitējumu vai pierādījumi, ka kaitējuma novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka kaitīgais dempings var turpināties.
- Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo punktu, eksportētājiem, importētājiem, eksportētājvalsts pārstāvjiem un ražotājiem Savienībā nodrošina iespēju izvērst paskaidrojumus, atspēkot vai sniegt piezīmes par jautājumiem, kas izklāstīti pārskatīšanas pieprasījumā, un secinājumus izdara, ņemot vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu, vai pasākumu izbeigšana var vai nevar novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtotības.
- [..]
9. Visās pārskatīšanās un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.”

- 11 Šīs regulas 16. panta “Pārbaudes apmeklējumi” 2. punktā ir paredzēts:

“Komisija pēc vajadzības drīkst veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā ir saņēmusi attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, ka tā ir informējusi attiecīgās valsts valdības pārstāvjus un ka valsts valdībai nav iebildumu pret šādu izmeklēšanu. Tiklīdz ir saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisija dara zināmus eksportētājvalsts iestādēm to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, kā arī norunāto apmeklējuma laiku.”

- 12 Minētās regulas 18. panta “Nesadarbošanās” 4. punktā ir noteikts:

“Ja pierādījumi vai informācija netiek pieņemta, par iemesliem tūlīt informē šo pierādījumu vai informācijas iesniedzēju, un dod iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus norādītajā termiņā. Ja paskaidrojumus atzīst par neapmierinošiem, konstatējumus izpauž un publicē, norādot šādu pierādījumu noraidīšanas iemeslus.”

- 13 Šīs pašas regulas 20. panta “Informācijas izpaušana” 2. un 4. punktā ir noteikts:

“2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

[..]

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. To dara, ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību, tiklīdz iespējams un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms 9. pantā noteikto procedūru sākšanas. Ja Komisija minētajā laikā nevar atklāt konkrētus faktus vai apsvērumus, tad tos atklāj, cik vien ātri iespējams pēc tam.

Informācijas atklāšana neskar nevienu turpmāku lēmumu, ko var pieņemt Komisija, bet, ja šāds lēmums ir pamatots ar atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem, tos nodod atklātībai, cik ātri vien iespējams.”

- 14 Šīs regulas 22. panta “Nobeiguma noteikumi” a) punktā ir paredzēts:

“Šī regula nekavē piemērot:

a) jebkādu īpašus noteikumus, kas noteikti nolīgumos, kuri noslēgti starp Savienību un trešām valstīm.”

Īstenošanas regula 2018/330

- 15 Īstenošanas regulā 2018/330, kas tika pieņemta pēc termiņa beigu pārskatīšanas saskaņā ar Regulas 2016/1036 11. panta 2. punktu, ir saglabāti antidempinga maksājumi, kas sākotnēji tika noteikti par dažu nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1331/2011 (2011. gada 14. decembris), ar kuru piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam (OV 2011, L 336, 6. lpp.).

Tiesvedības priekšvēsture

- 16 Tiesvedības priekšvēsture ir aprakstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–11. punktā, un to var rezumēt šādi.
- 17 2011. gada 14. decembrī Padome pieņēma Īstenošanas regulu Nr. 1331/2011, kurā tostarp tika noteikts antidempinga maksājums 56,9 % apmērā dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, kuras ražojuši šīs regulas I pielikumā minētie uzņēmumi, tostarp *Zhejiang*.
- 18 2016. gada 10. decembrī Komisija sāka pārskatīšanas procedūru saistībā ar spēkā esošo pasākumu termiņa beigām, piemērojot Regulas 2016/1036 11. panta 2. punktu, un 2018. gada 5. martā pieņēma Īstenošanas regulu 2018/330.
- 19 Izmeklēšana saistībā ar dempinga turpināšanās vai atkārtotās iespējamību attiecās uz laikposmu no 2015. gada 1. oktobra līdz 2016. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – “pārskatīšanas izmeklēšanas periods”), savukārt Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma turpināšanās vai atkārtotās iespējamības analīze attiecās uz laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz pārskatīšanas izmeklēšanas perioda beigām.
- 20 Pārskatīšanas procedūrā ražotāju eksportētāju izlasē tika iekļauti divi Ķīnas ražotāji eksportētāji, tostarp *Zhejiang*. Lai analizētu dempinga turpināšanās vai atkārtotās iespējamību, Komisija izvēlējās Indiju kā trešo valsti ar tirgus ekonomiku (turpmāk tekstā – “analogā valsts”), lai noteiktu normālo vērtību saistībā ar Ķīnu. Normālā vērtība tika noteikta, pamatojoties uz Indijas ražotāja eksportētāja atbildi uz anketu. Eksporta cena tika aprēķināta saskaņā ar Regulas 2016/1036 2. panta 8. punktu, pamatojoties uz divu izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju eksporta cenām, kas faktiski bija samaksātas vai jāmaksā pirmajam neatkarīgajam pircējam. Komisija salīdzināja katra līdzīgā ražojuma veida vidējo svērto normālo vērtību analogā valstī ar attiecīgā ražojuma veida vidējo svērto eksporta cenu.
- 21 Pēc minētās pārbaudes Komisijas aprēķinātā vidējā svērtā dempinga starpība abiem izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem bija no 25 % līdz 35 %. Komisija no tā secināja, ka ar pārskatīšanu saistītās izmeklēšanas laikā dempings ir turpinājies. Komisija turklāt norādīja, ka ir ļoti iespējams, ka antidempinga pasākumu atcelšana izraisītu ievērojamu importu no Ķīnas par dempinga cenām. Turklāt Komisija uzskatīja, ka pārskatīšanas izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums un ka antidempinga pasākumu atcelšana visdrīzāk izraisītu Ķīnas importa par dempinga cenām ievērojamu pieaugumu par cenām, kas ir zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām.
- 22 Pamatojoties uz šiem konstatējumiem, Komisija secināja, ka ar Īstenošanas regulu Nr. 1331/2011 noteiktie antidempinga pasākumi ir jāatstāj spēkā. Tādējādi ar Īstenošanas regulu 2018/330 ir noteikts antidempinga maksājums ar identiskām likmēm, kādas bija noteiktas Īstenošanas regulā Nr. 1331/2011.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 23 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2018. gada 16. maijā, *Zhejiang* cēla prasību atcelt Īstenošanas regulu 2018/330, ciktāl tā uz to attiecas.

- 24 Pamatojot šo prasību, *Zhejiang* izvirzīja piecus pamatus, no kuriem pirmais ir balstīts uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, otrais – uz pamatojuma nenorādīšanu un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas izriet no analogās valsts metodes piemērošanas un analogās valsts izvēles, trešais – uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas izriet no kļūdaina PKN (produkta kontroles numura) kodējuma noteikšanas attiecīgajam produktam, ceturtais saistīts ar acīmredzamām kļūdām vērtējumā, nosakot dempinga starpību attiecīgajam ražojumam, un piektais – saistīts ar acīmredzamām kļūdām vērtējumā, nosakot kaitējuma esamību un atkārtotās iespējamību, kā arī ar to, ka Komisija nav pārbaudījusi cēloņsakarības esamību.
- 25 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja visu šo prasību kopumā.
- 26 Pirmkārt, Vispārējā tiesa noraidīja pirmo prasības pamatu kā nepamatotu.
- 27 Attiecībā uz šī pamata pirmo daļu par *Zhejiang* interešu aizstāvībai noderīgas informācijas nepaziņošanu, kas tika izvērtēta pārsūdzētā sprieduma 90.–131. punktā, Vispārējā tiesa analizēja procedūru, kuru Komisija ir izmantojusi, lai noteiktu dempinga starpību. Analizējot visus šīs procedūras posmus, tā uzskatīja, ka Komisija ir nodevusi *Zhejiang* rīcībā būtiskos faktus un apsvērumus, uz kuru pamata tika ieteikta galīgo pasākumu ieviešana, un ka *Zhejiang* šajā ziņā varēja lietderīgi paust savu viedokli. No tā Vispārējā tiesa secināja, ka Komisija dempinga starpības noteikšanai ir izmantojusi atbilstošu metodoloģiju.
- 28 Attiecībā uz pirmā pamata otro daļu par Indijas ražotāja eksportētāja datu pārbaudes neesamību, kas tika izvērtēta pārsūdzētā sprieduma 132.–145. punktā, Vispārējā tiesa analizēja, vai Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nepārbaudot Indijas ražotāja eksportētāja sniegto informāciju un citu atbilstošu informāciju. Tā norādīja, pirmām kārtām, ka pārbaudes apmeklējuma neesamība pie Indijas ražotāja eksportētāja ir izrietējusi no tā atteikuma pakļauties šim apmeklējumam un ka, ņemot vērā Regulas 2016/1036 16. panta 2. punktu, Komisijai nevar pārnest, ka tā nav pārbaudījusi šī ražotāja eksportētāja datus, un, otrām kārtām, ka *Zhejiang* bija pilnībā informēta par to, ka minētais ražotājs eksportētājs ir atteicies veikt pārbaudes apmeklējumu uz vietas. Attiecībā uz iebildumu, kas tika izvirzīts atbildes rakstā, ka Komisija nav izslēgusi Indijas ražotāja eksportētāja datus pēc tam, kad tā bija atzinusi, ka tas ir pārtraucis sadarbības, Vispārējā tiesa nolēma, ka šis iebildums jānoraida kā nepieņemams, jo tas nav izvirzīts pieteikuma par procedūras sākšanu stadijā, un katrā ziņā kā nepamatots, jo nebija pierādījumu, kas liecinātu, ka, pamatojoties uz Regulas 2016/1036 18. panta 6. punktu, Komisijai būtu bijis pienākums neņemt vērā Indijas ražotāja eksportētāja sniegtos datus. Turklāt Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija ir ņēmusi vērā *Zhejiang* izvirzītos argumentus par izmaksu atšķirībām, kas saistītas ar ražošanas metožu atšķirībām, kā arī iespējamo militārās un kodolenerģijas izmantošanas produktu dempinga starpības aprēķinā, bet nolēma tos pamatoti noraidīt.
- 29 Otrkārt, Vispārējā tiesa noraidīja prasības otro pamatu kā nepamatotu.
- 30 Attiecībā uz otrā pamata pirmo daļu par Regulas 2016/1036 22. panta a) punkta un Protokola par Ķīnas pievienošanas PTO 15. [panta] a) un d) punkta pārkāpumu, kas tika izvērtēts pārsūdzētā sprieduma 155.–162. punktā, Vispārējā tiesa nosprieda, ka uz šo protokolu nevar atsaukties, lai apstrīdētu Regulas 2016/1036 tiesiskumu, un ka ir jānoraida arī apgalvotais Regulas 2016/1036 22. panta a) punkta pārkāpums. Minētā pamata otro daļu par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta pārkāpumu, kas tika izvērtēts pārsūdzētā sprieduma 163.–178. punktā, Vispārējā tiesa noraidīja kā nepamatotu. Arī otrā pamata trešo daļu par pamatojuma neesamību, kas tika izvērtēta pārsūdzētā sprieduma 179.–182. punktā, Vispārējā tiesa noraidīja kā nepamatotu.

- 31 Treškārt, Vispārējā tiesa noraidīja prasības trešo pamatu kā nepamatotu.
- 32 Attiecībā uz trešā pamata pirmo daļu par to, ka nav ņemtas vērā atšķirības ražošanas metodēs PKN izstrādē, kas tika izvērtēta pārsūdzētā sprieduma 193.–203. punktā, Vispārējā tiesa analizēja PKN ar PKN salīdzināšanas metodi, kā arī argumentus, ko izvirzīja *Zhejiang*, lai pierādītu, ka ražošanas atšķirībām ir jāietekmē attiecīgo preču veidu identiskums vai līdzība, un secināja, ka *Zhejiang* nav pamatojusi tos ar detalizētiem pierādījumiem. Attiecībā uz šī pamata otro daļu par produktu izmantošanas atšķirību PKN izstrādē neņemšanu vērā, kas tika izvērtēta pārsūdzētā sprieduma 204.–210. punktā, Vispārējā tiesa analizēja *Zhejiang* argumentu par iespējamu kodolieroču un militāra lietojuma produktu iekļaušanu PKN kodifikācijā un secināja, ka Komisijas šajā lietā pieņemtā kodifikācija nav balstīta uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Šī pamata trešo daļu par to, ka Komisija nepamatoti noraidījusi PKN kodifikācijā zināmās nepilnības, kas tika izvērtētas pārsūdzētā sprieduma 211.–215. punktā, Vispārējā tiesa noraidīja kā nepamatotu.
- 33 Ceturtkārt, pārsūdzētā sprieduma 229.–259. punktā Vispārējā tiesa noraidīja ceturto prasības pamatu kā nepamatotu, jo *Zhejiang* nebija izdevies pierādīt, ka Komisija, nosakot dempinga starpību, būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 34 Piektkārt, Vispārējā tiesa noraidīja arī piekto prasības pamatu kā nepamatotu. Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 262.–271. punktā konstatēja, ka *Zhejiang* nav izdevies pierādīt, ka Komisija būtu pieļāvusi kļūdu, pirmām kārtām, konstatējot, ka Ķīnas imports ir radījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, un, otrām kārtām, kad tā nesāka antidempinga izmeklēšanu par importu no Indijas.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

- 35 *Zhejiang* prasījumi Tiesai ir šādi:
- galvenokārt:
 - pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - apmierināt tās prasībā Vispārējā tiesā izvirzītos prasījumus un atcelt Īstenošanas regulu 2018/330, ciktāl tā attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantam; un
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus; vai
 - pakārtoti:
 - nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par tajā izvirzītajiem pamatiem; un
 - atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

- 36 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:
- noraidīt apelācijas sūdzību kā nepamatotu;
 - piespriest *Zhejiang* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Pirmajā pamatā *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 116., 117., 118., 125., 126., 127., 131. un 139. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka Komisija ir piedāvājusi tai laikus atklāt visus būtiskos faktus un apsvērumus. Otrkārt, Vispārējā tiesa šīs tiesību kļūdas dēļ esot sagrozījusi arī faktus pārsūdzētā sprieduma 91., 119., 125. un 126. punktā, secinādama, ka naftas un gāzes urbšanai izmantojamo *Zhejiang* nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu normālā vērtība tika noteikta, atsaucoties uz Indijas ražotāja eksportētāja paziņotajiem PKN.
- 38 Šajā ziņā *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas 2016/1036 20. panta 2. un 4. punktu un tādējādi pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējot, ka pārskatīšanas procedūras laikā Komisija tai laikus bija atklājusi visus būtiskos faktus un apsvērumus. *Zhejiang* apgalvo, ka Regulas 2016/1036 20. panta 2. un 4. punktā ir prasīts ieinteresētajām personām pietiekami izpaust attiecīgo informāciju, nenosakot pierādīšanas pienākumu vienai no pusēm, un ka šī izpaušana jāveic laikus.
- 39 Turklāt *Zhejiang* uzskata, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka drīzāk informācijas kvalitāte, nevis to informācijas izpaušanas un uzklaušīšanas iespēju skaits, kuras piešķirtas ieinteresētajām personām antidempinga izmeklēšanas laikā, ļauj šo izpaušanu kvalificēt kā pietiekamu. Tā piebilst, ka no PTO Apelācijas institūcijas judikatūras izriet, ka informācijas izpaušana no Savienības iestāžu puses jau ir tikusi uzskatīta par nepietiekamu.
- 40 Pirmkārt, lai gan *Zhejiang* neapstrīd pārsūdzētā sprieduma 95. punktā norādīto sarakstu ar informāciju, kas tai netika paziņota, tā uzskata, ka – pretēji tam, ko Vispārējā tiesa konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 116. punktā, – tā nespēj izprast metodoloģiju, ko Komisija izmantojusi, lai aprēķinātu normālo vērtību tiem ražojumu veidiem, kas pārdoti analogajā valstī iekšzemes tirgū un kas bija identiski vai līdzīgi ražojumu veidiem, kuri pārdoti eksportam uz Savienību no Ķīnas, un jo īpaši tiem ražojumu veidiem, kas eksportēti bez atbilstoša pārdošanas apjoma analogajā valstī. Šajā ziņā tā norāda, ka Komisija ir atteikusies izpaust Indijas, Amerikas Savienoto Valstu un Savienības ražotāju PKN, pamatojoties uz to, ka runa esot par konfidenciālu informāciju, lai gan, pēc PTO domām, šāda informācija neesot konfidenciāla.
- 41 Otrkārt, *Zhejiang* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstrīdētā sprieduma 118. punktā nospriežot, ka neatkarīgi no tā, vai ir noteikts vistuvākais salīdzināmā ražojuma veids, lai noteiktu normālo vērtību eksportēto ražojumu veidiem bez atbilstošas pārdošanas iekšzemes tirgū analogajā valstī, šo normālās vērtības noteikšanu nevar uzskatīt par kļūdainu, jo normālās vērtības koriģēšanai tika piemēroti atbilstoši koeficienti.

- 42 Treškārt, *Zhejiang* apstrīd Vispārējās tiesas konstatējumus, saskaņā ar kuriem tā neesot iesniegusi Komisijai priekšlikumus par alternatīvu aprēķinu metodoloģiju, bet esot vienīgi rīkojusies ar vienkāršiem apgalvojumiem un pieņēmumiem. Pirmām kārtām, *Zhejiang* atgādina, ka pierādījumi par to, ka pastāv piemērotākie PKN, nevar tikt iesniegti pārskatīšanas procedūrā iesaistītajām pusēm, un, otrām kārtām, tā apgalvo, ka, tā kā PKN saraksts netika publiskots, tā nevarēja iesniegt Komisijai labākus priekšlikumus par korekcijām, kas nepieciešamas cenu salīdzināšanai.
- 43 Ceturtkārt, *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, jo pārsūdzētā sprieduma 91., 118. un 126. punktā tā ir atsaukusies uz sešiem analogās valsts PKN kā tādiem, ko bija piegādājis Indijas ražotājs eksportētājs. Tomēr, pirmām kārtām, nav šaubu, ka šis ražotājs eksportētājs šādus ražojumus neražo, un, otrām kārtām, Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 125. punktā ir pretrunā ar sevi, apgalvojot, ka minētā ražojuma normālā vērtība tika noteikta, atsaucoties uz Savienības ražotāju datiem par tuvāko ražojuma veidu.
- 44 Piektkārt, *Zhejiang* uzskata – tas, ka Komisija nav pārbaudījusi Indijas ražotāja eksportētāja informāciju, ir izraisījis to, ka minētais ražotājs eksportētājs savā antidempinga anketā varēja deklarēt PKN, kuru tas neražo un nepārdod. Turklāt *Zhejiang* uzskata, ka Komisijas atsauce uz “Savienības ražotāju datiem” nav pietiekama attiecīgo faktu un apsvērumu izpaušana. Tādējādi *Zhejiang* konstatē, ka, tā kā Komisijai ir pienākums piemērot “parasto tirdzniecības operāciju” kritēriju pirms pārdošanas cenu izmantošanas, lai noteiktu dempinga esamību saskaņā ar Regulas 2016/1036 2. pantu, Vispārējās tiesas konstatējums pārsūdzētā sprieduma 127. punktā, saskaņā ar kuru Komisijai nebija jāpiemēro šis kritērijs, ir juridiski kļūdainis.
- 45 Sestkārt, *Zhejiang* uzskata – apstākļi, ka Komisija tai nav izpaudusi visus būtiskos faktus un apsvērumus saistībā ar dempinga starpību, ir izskaidrojams arī ar to, ka Indijas ražotājs eksportētājs pārtrauca sadarboties un atteicās pakļauties pārbaudei par informāciju, ko tas bija iesniedzis Komisijai. Pirmām kārtām, lai gan *Zhejiang* apgalvo, ka tā tika informēta par to, ka šis ražotājs eksportētājs ir atteicis pārbaudes apmeklējumu uz vietas, tā norāda, ka tā nebija informēta par tā nesadarbošanos līdz Komisijas iebildumu raksta iesniegšanas brīdim 2018. gada 11. septembrī. Otrām kārtām, tā uzskata, ka Komisijai esot bijis jāizvērtē šī nesadarbošanās Regulas 2016/1036 18. panta gaismā, kas tai ļauj noraidīt lietas dalībnieku, kuri nav kooperatīvi, sniegto informāciju un balstīties uz labāko pieejamo informāciju, lai nepārkāptu tās tiesības uz aizstāvību. Tā kā šī ražotāja eksportētāja nesadarbošanās nebija *Zhejiang* zināma līdz Komisijas iebildumu raksta iesniegšanas stadijai, tā uzskata, ka tā nav izvirzījusi jaunu pamatu, kā Vispārējā tiesa to kļūdaini atzinusi.
- 46 Komisija apstrīd pirmā apelācijas sūdzības pamata pamatotību.

Tiesas vērtējums

- 47 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Šāda vērtējuma tiesas kontrole tādējādi ir jāattiecina tikai uz procedūras noteikumu ievērošanas, faktu, kas izvēlēti apstrīdētās izvēles veikšanai, faktiskas pareizības, acīmredzamas kļūdas šo faktu vērtēšanā vai pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamības pārbaudi (spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 48 Turpinot – izpildot savu pienākumu sniegt informāciju, Savienības iestādēm ir jārikojas ar pienācīgu rūpību, cenšoties sniegt attiecīgajiem uzņēmumiem, ciktāl ir ievērots komercnoslēpums, lietderīgas norādes savu interešu aizstāvībai un vajadzības gadījumā pēc savas ierosmes izvēloties piemērotu šādas paziņošanas kārtību. Ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā katrā ziņā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu (spriedums, 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques/Padome*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Visbeidzot, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējai nevar prasīt, lai tā pierādītu, ka Komisijas lēmums būtu bijis citāds, ja nebūtu strīdīgā procesuālā pārkāpuma, tai ir tikai jāpierāda, ka šāda hipotēze nav pilnībā izslēgta, jo tā būtu varējusi labāk aizstāvēties, ja pārkāpuma nebūtu bijis, tomēr pārkāpuma, kas saistīts ar tiesībām uz aizstāvību, esamība var būt par iemeslu attiecīgā akta atcelšanai tikai tiktāl, cik pastāv iespēja, ka šā pārkāpuma dēļ administratīvā procedūra varētu būt novedusi pie cita rezultāta, tādējādi konkrēti pārkāpjot tiesības uz aizstāvību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, *Padome un Komisija/Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78. un 79. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 50 Pirmais pamats ir jāizvērtē, ņemot vērā šo judikatūru.
- 51 Šajā lietā jāatzīmē, ka, pirmkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 80.–88. punktā ir atgādinājusi attiecīgos Savienības tiesību noteikumus un pastāvīgo judikatūru par tiesībām uz aizstāvību.
- 52 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 91.–94. punktā ir analizējusi metodoloģiju, ko Komisija izmantojusi, lai aprēķinātu *Zhejiang* dempinga starpību. Tādējādi tā, pirmām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 95.–109. punktā ir atgādinājusi informācijas apmaiņu starp Komisiju un *Zhejiang* un, otrām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 110.–115. punktā – Komisijas sniegtos skaidrojumus *Zhejiang*.
- 53 Treškārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 117. punktā ir secinājusi, ka *Zhejiang* izvirzītie iebildumi neļauj konstatēt, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu laikus izpaust visus būtiskos faktus un apsvērumus. Šos iebildumus tā ir izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma 118.–130. punktā, pamatojot iemeslus, kuru dēļ tie jānoraida.
- 54 Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz *Zhejiang* apgalvojumu, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējot, ka Regulas 2016/1036 20. panta 2. un 4. punktā noteiktais pienākums ir izpildīts, kad tika iesniegts pilns PKN saraksts un Indijas, Amerikas Savienoto Valstu un Savienības ražotāju izmaksu dati netika pierādīti, *Zhejiang* nav pierādījusi, kādā veidā ir kļūdaini interpretēta vai piemērota pārsūdzētā sprieduma 85. un 86. punktā minētā Tiesas pastāvīgā judikatūra par konfidenciālu datu aizsardzību.
- 55 Proti, *Zhejiang* vienīgi kritizē Vispārējās tiesas izdarīto secinājumu, tomēr nepierādot, ka tā ir pārkāpusi šī sprieduma 48. punktā atgādināto judikatūru, saskaņā ar kuru Savienības iestādēm jārikojas ar pienācīgu rūpību, cenšoties sniegt attiecīgajiem uzņēmumiem, ciktāl joprojām tiek nodrošināts komercnoslēpums, to interešu aizstāvībai noderīgas norādes un vajadzības gadījumā pēc savas ierosmes izvēloties piemērotu šādas paziņošanas kārtību.

- 56 Tomēr, šādi rikojojoties, *Zhejiang* faktiski lūdz Tiesu aizstāt Vispārējās tiesas veikto faktu un pierādījumu vērtējumu ar savu vērtējumu, tādējādi šis prasījums saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir nepieņemams (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 160. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 57 Turklāt *Zhejiang* nav izdevies pierādīt, kā tas prasīts šī sprieduma 49. punktā atgādinātajā judikatūrā, ka Vispārējā tiesa nav konstatējusi administratīvā procesa laikā pieļautu procesālu pārkāpumu, kura rezultātā minētajai procedūrai varētu būt bijis citāds iznākums, tādējādi konkrēti apdraudot tās tiesības uz aizstāvību.
- 58 Otrkārt, jāatzīmē, ka *Zhejiang* apgalvojums, ka Vispārējā tiesa pieļāvusi tiesību kļūdu, apstrīdētā sprieduma 118. punktā konstatējot, ka neatkarīgi no tā, kā tika noteikts vistuvākais ražojuma veids, kas salīdzināms, lai noteiktu eksportēto ražojuma veidu normālo vērtību bez atbilstošas pārdošanas iekšzemes tirgū analogajā valstī, šo normālās vērtības noteikšanu nevar uzskatīt par kļūdainu, jo normālās vērtības korekcijai tika piemēroti atbilstoši koeficienti.
- 59 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 110. punktā ir konstatējusi, ka *Zhejiang* tika informēta par normālās vērtības diapazonu katram PKN, kas atbilst uz Savienību eksportētajam PKN, par dempinga starpības diapazonu katram PKN, kas eksportēts uz Savienību, par koeficientiem, kuri balstīti uz Savienības un ASV ražotāju datiem un kuri tika izmantoti, lai noteiktu PKN normālo vērtību bez šādas atbilstības, kā arī par tā veida piemēru, kādā šie koeficienti tika piemēroti. Tā secināja, ka šie dati ir pietiekami, nepastāvot vajadzībai izpaust konfidenciālos datus, lai noteiktu dempinga starpību šiem PKN bez atbilstmes.
- 60 Pārsūdzētā sprieduma 118. punktā Vispārējā tiesa pakārtoti ir konstatējusi, pirmām kārtām, ka *Zhejiang* nav pamatojusi savus apgalvojumus un, otrām kārtām, ka pat gadījumā, ja Komisija būtu pieļāvusi kļūdu, nosakot vistuvāko salīdzināmā ražojuma veidu, tas tomēr nenozīmē, ka normālās vērtības noteikšana būtu bijusi kļūdaina, jo bija piemēroti koeficienti, lai koriģētu attiecīgā ražojuma normālo vērtību.
- 61 Šādos apstākļos nevar atzīt, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 118. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 62 Treškārt, nevar piekrist *Zhejiang* argumentam, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot pārnesusi pierādīšanas pienākumu attiecībā uz piemērotāko PKN esamību, līdz ar to, tā kā PKN saraksts nav ticis publicēts, tā nevarēja iesniegt Komisijai labākus priekšlikumus par korekcijām, kas nepieciešamas cenu salīdzināšanai.
- 63 Šajā ziņā jānorāda – tas, ka Komisija ir noteikusi galīgo antidempinga maksājumu, nenozīmē, ka Savienības tiesās uzsāktā tiesvedība, lai apstrīdētu šo antidempinga maksājumu, nav pretrunīga. Izņemot absolūtus pamatus, kas tiesai ir jāizvirza pēc savas ierosmes, piemēram, attiecīgā akta pamatojuma neesamība, prasītājam ir jāizvirza pamati pret šo aktu un jāiesniedz pierādījumi šo pamatu atbalstam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 16. februāris, *Hansen & Rosenthal* un *H&R Wax Company Vertrieb*/Komisija, C-90/15 P, nav publicēts, EU:C:2017:123, 25. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 64 Līdz ar to nevar uzskatīt, ka Vispārējā tiesa ir pārnesusi pierādīšanas pienākumu attiecībā uz piemērotāko PKN esamību.

- 65 Ceturtkārt, ir jānoraida *Zhejiang* iebildums, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, jo, pirmām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 91., 118. un 126. punktā tā ir atsaukusies uz sešiem analogās valsts PKN kā tādiem, ko ir iesniedzis Indijas ražotājs eksportētājs, lai gan tas šādus ražojumus neražo, un, otrām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 125. punktā ir apstiprināts, ka šo ražojuma normālā vērtība ir noteikta, atsaucoties uz Savienības ražotāju datiem par tuvāko ražojuma veidu.
- 66 Pirmām kārtām, jāatgādina, ka apgalvotajai faktu vai pierādījumu sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem tādā veidā, lai nebūtu jāveic atkārtots faktu un pierādījumu vērtējums (spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 117. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 67 Otrām kārtām, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, tam precīzi jānorāda, kurus pierādījumus Vispārējā tiesa esot sagrozījusi, un jāpierāda analīzes kļūdas, kuru dēļ, pēc apelācijas sūdzības iesniedzēja domām, Vispārējā tiesa savā vērtējumā esot veikusi šo sagrozīšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 17. jūnijs, *Lafarge/Komisija*, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 68 Šajā ziņā pretēji tam, ko apgalvo *Zhejiang*, Vispārējā tiesa nav konstatējusi, ka Indijas ražotājs eksportētājs ir iesniedzis visus analogās valsts PKN. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 91.–126. punktā ir norādījusi, ka šis ražotājs eksportētājs nav pārdevis sešus analogās valsts PKN un ka Komisija ir izmantojusi vistuvākos ražojumu veidus, kurus pārdevuši Savienības ražotāji, un šiem ražojumu veidiem ir piemērojusi atbilstošus koeficientus, pamatojoties uz Savienības un Amerikas Savienoto Valstu ražotāju ražošanas izmaksām.
- 69 Piektkārt, par acīmredzami nepamatotu ir jāuzskata *Zhejiang* iebildums, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 127. punktā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā neesot konstatējusi, ka Komisijai pirms pārdošanas cenu izmantošanas, lai noteiktu dempinga esamību atbilstoši Regulas 2016/1036 2. pantam, bija jāpiemēro “parastās tirdzniecības operāciju” kritērijs.
- 70 Šajā ziņā jānorāda, pirmām kārtām, ka Vispārējā tiesa pamatoti ir konstatējusi, ka Savienības ražotāju pārdošanas apjoma rentabilitātes un reprezentativitātes pārbaude, kas prasīta Regulas 2016/1036 2. panta 4. punktā un 2. panta 2. punktā, attiecas uz līdzīga ražojuma, kas paredzēts patēriņam eksportētājvalsts iekšējā tirgū, pārdošanas apjomiem, ja tie tiek izmantoti normālās vērtības noteikšanai. Otrām kārtām, Vispārējā tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, ir uzskatījusi, ka tas tā nav situācijā, kad normālā vērtība šiem ražojumu veidiem, ko Indijas ražotājs eksportētājs nav pārdevis, ir noteikta saskaņā ar šīs regulas 2. panta 3. un 7. punktu.
- 71 Sestkārt, nevar atbalstīt *Zhejiang* iebildumu par Indijas ražotāja eksportētāja nesadarbošanos, kā arī par to, ka Komisija nav veikusi pārbaudes apmeklējumu uz vietas un izdarījusi secinājumus no šī ražotāja eksportētāja atteikuma sadarboties.
- 72 Šajā ziņā jāatgādina, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 135.–138. punktā ir konstatējusi, pirmām kārtām, ka izmeklēšana trešās valstīs ir pakļauta attiecīgo uzņēmumu piekrišanai, bet to šajā gadījumā Indijas ražotājs eksportētājs atteica, un ka *Zhejiang* par šo atteikumu tika informēta. Otrām kārtām, Vispārējā tiesa minētā sprieduma 139. punktā ir nospriedusi, ka Regulas 2016/1036 18. panta 6. punkts tika izvirzīts novēloti un katrā ziņā no šīs tiesību normas nevar secināt, ka Komisijai bija jānoraida Indijas ražotāja eksportētāja sniegtie dati.

- 73 Šādi rikodamās, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu. Pirmām kārtām, no Regulas 2016/1036 16. panta 2. punkta skaidri izriet, ka izmeklēšana, ko Komisija var veikt trešās valstīs, ir pakļauta attiecīgo uzņēmumu piekrišanai. Otrām kārtām, Vispārējai tiesai nevar pārņemt, ka tā ir secinājusi, ka Regulas 2016/1036 18. panta 6. punktam nav nozīmes, jo no šīs tiesību normas nevar secināt, ka Komisijai bija jānoraida Indijas ražotāja eksportētāja iesniegtie dati tā sadarbības atteikuma dēļ.
- 74 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats ir noraidāms kā daļēji acīmredzami nepieņemams un daļēji acīmredzami nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 75 Otrajā pamatā *Zhejiang* apgalvo, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējot, ka to Savienības tiesību aktu tiesiskumu, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas 2016/1036 2. panta 7. punktu, nevar apstrīdēt, ņemot vērā Protokolu par Ķīnas pievienošanos PTO. Pakārtoti *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkts ir izņēmums no šīs regulas 2. panta 1.–6. punkta. Otrkārt, *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 154. un nākamajos punktos nav lēmusi par tās argumentu par Indijas ražotāja eksportētāja Komisijai sniegto neprecīzo informāciju, lai gan tā šo argumentu ir pienācīgi izklāstījusi minētā sprieduma 150. punktā.
- 76 Šajā ziņā *Zhejiang* norāda, ka Protokola par Ķīnas pievienošanos PTO 15. [panta] a) un d) punkts vairs nav piemērojams no 2016. gada 11. decembra, līdz ar to Ķīnas Tautas Republika kopš šī datuma neesot pakļauta “analogās valsts” noteikumiem. Tomēr šajā lietā Komisijas paziņojums par procedūras sākšanu stājās spēkā 2016. gada 12. decembrī, bet šī iestāde nebija lēmusi par minētajā protokolā noteiktā termiņa izbeigšanās sekām. *Zhejiang* uzskata, ka, sākot no Protokola par Ķīnas pievienošanos PTO beigām, Savienībai parasti ir jāizmanto Ķīnas iekšējā tirgus ražošanas izmaksas un cenas, lai noteiktu normālo vērtību Ķīnas ražotājiem eksportētājiem. Tādējādi *Zhejiang* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 159. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā ir konstatējusi, ka Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkts ir Savienības likumdevēja gribas izpausme šajā jomā pieņemt Savienības tiesību sistēmai atbilstošu pieeju arī pēc Ķīnas Tautas Republikas pievienošanās PTO.
- 77 Runājot par Savienības tiesību aktu pārbaudi attiecībā uz PTO tiesībām, *Zhejiang* uzskata, ka pirmais izņēmums, kas paredzēts 1991. gada 7. maija spriedumā *Nakajima/Padome* (C-69/89, EU:C:1991:186) un izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 157. punktā, šajā lietā ir izpildīts. Šajā ziņā *Zhejiang* norāda, ka Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkts ir izņēmums no pamatnoteikumiem dempinga noteikšanai un, lai gan šajā tiesību normā nav atsauces uz Protokolu par Ķīnas pievienošanos PTO, tas esot jāinterpretē saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Turklāt minēto izņēmumu nevarot piemērot importam no Ķīnas pēc šī protokola darbības beigām, līdz ar to, sākot no minētā protokola beigu datuma, šim importam esot jāpiemēro Regulas 2016/1036 2. panta 1.–6. punktā paredzētie pamatnoteikumi. Tā secina, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 159.–162. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā ir uzskatījusi, ka minētais pirmais izņēmums šajā lietā nav piemērojams.

- 78 Pakārtoti *Zhejiang* apgalvo, ka Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkts ir pieļaujams izņēmums no šīs regulas 2. panta 1.–6. punkta un atbilstošajām Antidempinga nolīguma 2. panta normām, kas ir īpaši atļauts, piemērojot Protokolu par Ķīnas pievienošanos PTO un tikai tiktāl, cik tas paliek spēkā. Tādējādi tā uzskata, ka Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkts ir uzskatāms par trešo izņēmumu no pastāvīgās judikatūras, saskaņā ar kuru Līgums par PTO izveidošanu, kā arī šī līguma 1.–3. pielikumā iekļautie nolīgumi principā nav to normu vidū, attiecībā uz kurām var pārbaudīt Savienības iestāžu tiesību aktu tiesiskumu. Tā arī uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi šīs regulas 22. panta a) punktu, kā arī šo protokolu, Antidempinga nolīguma 2.1. un 2.2. pantu un 1994. gada *GATT VI* pantu.
- 79 *Zhejiang* iebilst pret Tiesas veikto pamatojuma aizstāšanu un uzskata, ka Komisijas argumentācija ir juridiski kļūdaina. Šajā sakarā tā apgalvo, ka Savienībai Antidempinga nolīguma noteikumi bija saistoši jau vairākus gadus, kad 2018. gada septembrī tika iesniegts pieprasījums veikt attiecīgo antidempinga pasākumu termiņa beigu pārskatīšanu. Tā min vairākus piemērus par pārskatīšanas procedūras sākšanu saistībā ar antidempinga pasākumu termiņa beigām pēc lūgumiem, kuri Komisijai tika iesniegti pēc 2016. gada 11. decembra un saistībā ar kuriem tā turpināja piemērot Regulas 2016/1036 2. panta 7. punktu.
- 80 Turklāt *Zhejiang* piebilst, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā tās argumentu par Indijas kā analogās valsts izvēli un par Indijas ražotāja eksportētāja sniegtās informācijas neprecizitātēm, kas apkopotas apstrīdētā sprieduma 151. punktā.
- 81 Komisija galvenokārt uzskata, ka otrais apelācijas sūdzības pamats ir acīmredzami nepamatots, un pakārtoti – ka tad, ja Tiesa pieņemtu otro pamatu, tai būtu jāveic pamatojuma aizstāšana, jo *Zhejiang* argumentācija katrā ziņā nevar tikt atbalstīta.
- 82 Šajā ziņā Komisija apgalvo, ka *Zhejiang* argumentācija ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu par attiecīgo PTO noteikumu piemērošanu *ratione temporis*. Komisija apgalvo, ka visas PTO normas pēc Protokola par Ķīnas pievienošanos PTO 15. [panta] a) punkta ii) apakšpunkta piemērošanas beigām esot piemērojamas vienīgi izmeklēšanai, kas pamatota ar sūdzībām, kuras iesniegtas pēc 2016. gada 11. decembra, kas ir šīs izbeigšanas datums. Taču Komisija pārskatīšanas procedūru saistībā ar attiecīgo antidempinga pasākumu termiņa beigām esot sākusi 2016. gada 10. decembrī, pamatojoties uz 2011. gada 8. septembrī iesniegtu pieteikumu. Šajā ziņā no Antidempinga nolīguma 18.3. panta skaidri izriet, ka brīdis, kas jāņem vērā, lai noteiktu piemērojamos tiesību aktus, ir pieteikuma saņemšanas brīdis.

Tiesas vērtējums

- 83 Saistībā ar Līgumu par PTO izveidošanu un tā 1.–3. pielikumā iekļautajiem nolīgumiem no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ņemot vērā šo nolīgumu iedabu un sistēmu, tie principā nav pieskaitāmi pie normām, uz kuru pamata var tikt pārbaudīts Savienības iestāžu tiesību aktu tiesiskums (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 84 Šajā ziņā Tiesa ir īpaši norādījusi, ka tad, ja tiktu atzīts, ka uzdevums nodrošināt Savienības tiesību atbilstību PTO noteikumiem ir tiešs Savienības tiesas pienākums, Savienības likumdošanas vai izpildvaras iestādēm tiktu liegta rīcības brīvība, kas ir līdzīgām Savienības tirdzniecības partneru iestādēm. Ir skaidrs, ka dažas līgumslēdzējas puses, kuras ir Savienības nozīmīgākās tirdzniecības partneres, ņemot vērā iepriekšējā punktā minēto nolīgumu priekšmetu un mērķi, ir tieši izdarījušas secinājumus, ka šie līgumi nav to normu vidū, attiecībā uz kurām to tiesu iestādes

- pārbauda savu valsts tiesību normu likumību. Ja tiktu pieļauts, ka nav šādas savstarpējības, pastāvētu risks izjaukt līdzsvaru PTO noteikumu piemērošanā (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 85 Tikai divās izņēmuma situācijās saistībā ar Savienības likumdevēja vēlmi pašam ierobežot savu rīcības brīvību PTO noteikumu piemērošanā Tiesa ir atzinusi, ka Savienības tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārbauda, vai Savienības tiesību akts vai tā piemērošanai pieņemtie akti ir tiesiski, ņemot vērā šos nolīgumus vai PTO Strīdu izšķiršanas padomes nolēmumu, kurā konstatēta šo nolīgumu neizpilde (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 86 Pirmajā gadījumā Eiropas Savienība vēlas izpildīt īpašu pienākumu, ko tā ir uzņēmusies atbilstoši šī sprieduma 83. punktā minētajiem nolīgumiem, savukārt otrajā gadījumā attiecīgajā Savienības tiesību aktā ir tieša atsauce uz konkrētām šo nolīgumu normām (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 87 Tādējādi, ņemot vērā šos kritērijus, šajā lietā ir jānosaka, vai Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta spēkā esamību var pārbaudīt, ņemot vērā Protokolu par Ķīnas pievienošanos PTO.
- 88 Attiecībā uz Regulas 2016/1036 2. panta 7. punktu par importa no PTO dalībvalsts, kurā nav tirgus ekonomikas, normālās vērtības noteikšanu ir jāatgādina, pirmkārt, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka šī tiesību norma ir Savienības likumdevēja gribas izpausme šajā jomā pieņemt Savienības tiesību sistēmai atbilstošu pieeju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 47. un 48. punkts).
- 89 Šo konstatējumu neliek apstrīdēt arī tas, ka Regulas 2016/1036 3. apsvērumā ir noteikts, ka “pēc iespējas” jāievieš Antidempinga nolīguma noteikumi Savienības tiesībās. Proti, šī frāze jāsaprot tādējādi – pat ja Savienības likumdevējs, pieņemot šo regulu, ir vēlējies ņemt vērā Antidempinga nolīguma noteikumus, tas tomēr nav paudis vēlmi transponēt katru no šiem noteikumiem minētajā regulā. Secinājumu, ka Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta mērķis ir īstenot konkrētas saistības, kuras ietver Antidempinga nolīguma 2. pants, tādējādi nekādā gadījumā nevar pamatot tikai ar šī apsvēruma tekstu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 52. punkts).
- 90 Otrkārt, no Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta formulējuma izriet, ka tajā nav skaidras atsauces uz konkrētiem Protokola par Ķīnas pievienošanos PTO noteikumiem.
- 91 Šādos apstākļos Vispārējai tiesai nevar pārvest, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 156.–162. punktā konstatējot, ka uz šo protokolu nevar atsaukties, lai apstrīdētu Īstenošanas regulas 2018/330 spēkā esamību.
- 92 Turklāt attiecībā uz *Zhejiang* argumentāciju, ka Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 154. punktā nav atbildējusi uz *Zhejiang* argumentu par Indijas kā analogās valsts izvēli un par Indijas ražotāja eksportētāja sniegtās informācijas neprecizitātēm, šajā ziņā pietiek norādīt, ka pienākums norādīt pamatojumu neprasa, lai Vispārējā tiesa sniegtu paziņojumu, kas no tā izrietētu, tādējādi Vispārējās tiesas pamatojums var būt netiešs, ja tas ļauj ieinteresētajām personām noskaidrot iemeslus, kādēļ Vispārējā tiesa nav atbalstījusi to argumentus, un sniedz Tiesai pietiekamu informāciju, lai tā varētu veikt pārbaudi (spriedums, 2020. gada 26. marts, *Larko*/Komisija, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 93 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 163.–182. punktā ir izvērtējusi šo argumentāciju, kā arī otrā pamata otro un trešo daļu. Sprieduma 181. punktā konstatējot, ka no sprieduma 170. punktā ietvertā pamatojuma skaidri un nepārprotami izriet Komisijas pamatojums, tādējādi ļaujot *Zhejiang* aizstāvēt savas tiesības un Savienības tiesai veikt pārbaudi, ir jāuzskata, ka Vispārējā tiesa ir izpildījusi Savienības tiesas pienākumu norādīt pamatojumu.
- 94 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 95 *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu pārsūdzētā sprieduma 195., 196., 202., 203., 205., 206., 208., 209. un 211. punktā, kļūdaini piemērojot Regulas 2016/1036 2. panta 10. un 11. punktu, kā arī 11. panta 9. punktu.
- 96 Šajā ziņā *Zhejiang* norāda, ka Regulas 2016/1036 2. pants ir balstīts uz normālās vērtības un eksporta cenu taisnīgas salīdzināšanas principu. Šajā nolūkā tā uzskata, ka, pirmkārt, saskaņā ar šīs regulas 2. panta 10. punktu ir jāņem vērā atšķirības faktorus, par kuriem tiek apgalvots un pierādīts, ka tie ietekmē cenas un tādad to salīdzināmību. Otrkārt, saskaņā ar minētās regulas 11. panta 9. punktu Komisijai visās pārskatīšanas izmeklēšanās, ciktāl apstākļi nav mainījušies, ir jāpiemēro tā pati metode kā izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikts antidempinga maksājums. Tomēr saskaņā ar *Zhejiang* teikto uz šo pienākumu attiecas pienākums nodrošināt taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu saskaņā ar Regulas 2016/1036 2. pantu.
- 97 *Zhejiang* apgalvo, ka Komisija ir atsaukusies uz Regulas 2016/1036 11. panta 9. punktu, lai noraidītu tās lūgumu grozīt PKN struktūru, lai tiktu ņemtas vērā apstākļu izmaiņas kopš sākotnējās izmeklēšanas, un ka tā ir informējusi Komisiju par kļūdainu PKN burtciparu elementu noteikšanu procesa agrīnā stadijā. Tomēr Komisijas izmantotie PKN būtu izkropļojuši cenu salīdzinājumus un radījuši kļūdainu pozitīvu secinājumu par dempinga esamību, jo nevar izslēgt, ka Komisija negodīgi salīdzinājusi nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu, kas paredzētas militāram vai kodolenerģētikas izmantojumam, un *Zhejiang* eksportētos nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadus un caurules, kas paredzētas parastai komerciālai lietošanai.
- 98 Tādējādi *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 205. punktā ir kļūdaini norādījusi, ka līdzīgie pārdevumi Indijas iekšējā tirgū neietver speciālās tērauda markas, ko parasti izmanto speciāliem militāriem vai kodolenerģētikas ražojumiem, lai gan Indijas, ASV un Savienības ražotāji, kas pārskatīšanas procedūrā aizpildīja anketas, atzina, ka tie ražo nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadus un caurules militāram vai kodolenerģētikas izmantojumam no parastām tērauda markām. Turklāt *Zhejiang* apgalvo, ka tā ir iesniegusi eksperta ar zvērestu apliecinātu paziņojumu, kurā pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 208. punktā, pietiekami precīzi ir apstiprināts, ka parastās kvalitātes tēraudu var lietot nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu ražošanai kodolenerģētikas izmantojumam, lai gan kodolenerģētikas ražojumu pārdošanas cena un izmaksas ir daudz augstākas nekā parasto produktu pārdošanas cena un izmaksas.
- 99 *Zhejiang* uzskata, pirmkārt, ka Komisija, pamatojoties uz nepārbaudītu informāciju no Indijas ražotāja eksportētāja, nevarēja secināt, ka tas neražo nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadus un caurules kodolenerģētikas vai militāram izmantojumam no parastām tērauda markām, lai gan šī

ražotāja eksportētāja brošūra neizslēdza iespēju, ka tas varētu ražot šādus ražojumus. Otrkārt, tā apgalvo, ka Komisija katrā ziņā nevar uzlikt tai pienākumu pierādīt šādu iespēju. Turklāt *Zhejiang* uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 207. punktā Vispārējā tiesa ir nepareizi interpretējusi tās argumentus, kas attiecās nevis uz ražojumu cenu, bet uz augstākām ražošanas izmaksām, kuras Komisija ņēma vērā, nosakot koeficientus, kas tika izmantoti normālās vērtības korekcijai šajā lietā.

- 100 Turklāt *Zhejiang* uzskata, ka kļūdainas PKN struktūras izvēles dēļ Regulas 2016/1036 2. panta 10. punkta k) apakšpunktā paredzētā korekcija vairs nebija iespējama. Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 195. punktā, *Zhejiang* uzskata, ka tā ir pierādījusi, ka būtiskas ražošanas izmaksu atšķirības atspoguļojas ražojumu pārdošanas cenās, kā rezultātā bija jāveic korekcija. Tādējādi Komisija neesot ņēmusi vērā pārskatīšanas procedūrā notikušo apstākļu maiņu, līdz ar to Vispārējā tiesa, nekonstatējot šādu bezdarbību, esot pārkāpusi gan PTO īpašo grupu un Apelācijas institūcijas judikatūru, gan 2013. gada 19. septembra spriedumu *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Padome* (C-15/12 P, EU:C:2013:572), saskaņā ar kuru, ja pārskatīšanas posmā sākotnējā izmeklēšanā izmantotā metodoloģija neatbilst Regulas 2016/1036 2. pantam, Komisijai ir pienākums šo metodoloģiju vairs nepiemērot.
- 101 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības trešā pamata pamatotību.

Tiesas vērtējums

- 102 Vispirms nevar piekrist *Zhejiang* argumentācijai, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, kļūdaini piemērojot Regulas 2016/1036 2. panta 10. un 11. punktu, kā arī 11. panta 9. punktu.
- 103 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2016/1036 11. panta 9. punkta formulējumu visās pārskatīšanas izmeklēšanās šī panta izpratnē Komisija – ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, – izmanto to pašu metodi, kas tika izmantota sākotnējā izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikts attiecīgais antidempinga maksājums, ņemot vērā tostarp šīs pašas regulas 2. pantu.
- 104 Tādējādi izņēmums, kas ļauj Savienības iestādēm pārskatīšanas procedūrā, kura tiek veikta, piemērojot Regulas 2016/1036 11. panta 2. punktu, piemērot metodi, kas atšķiras no sākotnējā izmeklēšanā izmantotās metodes, kad apstākļi ir mainījušies, noteikti ir jāinterpretē šauri, jo atkāpe vai izņēmums no vispārēja noteikuma jāinterpretē šauri (spriedums, 2013. gada 19. septembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Padome*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 105 Pārsūdzētā sprieduma 202. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka, tā kā apstākļi nebija mainījušies, Komisija ir izmantojusi to pašu metodi, kas tika izmantota izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikts antidempinga maksājums, kā tas ir prasīts Regulas 2016/1036 11. panta 9. punktā.
- 106 Lai gan Savienības iestādēm, protams, ir jāpierāda, ka apstākļi ir mainījušies, lai piemērotu metodi, kas atšķiras no sākotnējās pārbaudes laikā izmantotās (spriedums, 2013. gada 19. septembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Padome*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 18. punkts), tomēr šajā gadījumā Komisija nav nedz apgalvojusi apstākļu maiņu, nedz piemērojusi citu metodi.

- 107 Turpinājumā – jānoraida arī *Zhejiang* arguments, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, konstatējot, pirmkārt, ka *Zhejiang* nav pierādījusi, ka karstās caurkalšanas un karstās ekstrūzijas cauruļvadu un cauruļu cenās ir ņemtas vērā būtiskas ražošanas izmaksu atšķirības, un, otrkārt, ka līdzīgie pārdevumi Indijas iekšējā tirgū neietver speciālās tērauda markas, ko parasti izmanto speciāliem militāriem vai kodolenerģētikas ražojumiem.
- 108 Faktiski no lietas materiāliem neizriet nekāda faktu sagrozīšana, kā tas ir prasīts šī sprieduma 66. punktā atgādinātajā judikatūrā. Pirmkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 205. punktā, pirmām kārtām, ir pamatojusi atteikumu noraidīt *Zhejiang* apgalvojumus par Indijas ražotāja eksportētāja it kā kodolenerģētikas un militāram izmantojumam paredzētus speciālu tērauda marku ražojumus, uzskatot, ka ar atsauci uz tā brošūru, kurā vispārīgi minēts kodolenerģētikas un militārais sektors, nepietiek, lai secinātu, ka tas patiešām ražo šādus ražojumus. Otrām kārtām, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka atsauces uz Savienības un Amerikas Savienoto Valstu ražotājiem neļauj pamatot *Zhejiang* apgalvojumus par šādu ražojumu ražošanu Indijā.
- 109 Vispārējās tiesas atsauce pārsūdzētā sprieduma 207. punktā uz “cenām” Amerikas Savienoto Valstu ražotāju “izmaksu” vietā neatspēko šī sprieduma 205. un 206. punktā izdarītos konstatējumus, līdz ar to tai nav nozīmes.
- 110 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 208. punktā, nelemjot par *Zhejiang* novēloti iesniegtā eksperta ar zvērestu apliecinātā paziņojuma pieņemamību, ir secinājusi, ka minētais paziņojums, kas formulēts vispārīgi, nevar likt apšaubīt tās konstatējumus par PKN īpašībām.
- 111 Treškārt un visbeidzot, runājot par to, ka Vispārējā tiesa neesot ņemusi vērā būtiskas ražošanas izmaksu atšķirības, kas atspoguļojas dažādu attiecīgo ražojumu veidu pārdošanas cenās, no pārsūdzētā sprieduma 195. punkta izriet, ka tā vispirms ir konstatējusi – katram ražojuma veidam izmantotās ražošanas metodes principā nav atbilstošas, jo salīdzinājuma punkts ir galaprodukta veids neatkarīgi no tā ražošanas metodēm.
- 112 Pēc tam Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka *Zhejiang* nav nedz apgalvojusi, nedz pierādījusi Vispārējā tiesā, ka apgalvotās ražošanas metožu atšķirības būtu ietekmējušas attiecīgo ražojumu veidu identiskumu vai līdzību.
- 113 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida daļēji kā acīmredzami nepieņemams un daļēji kā acīmredzami nepamatots.

Par ceturto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 114 *Zhejiang* apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 230.–232., 234., 236., 239., 241. un 245.–251. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un sagrozījusi faktus, jo tā nav konstatējusi, ka Komisijas pieņemtā metodoloģija, kas tika izmantota, lai noteiktu koeficientus, kurus piemēro nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu normālajai vērtībai bez tiešas atbilstības eksportētājiem PKN, ir kļūdaina un nenodrošina taisnīgu normālo vērtību attiecībā uz *Zhejiang* saskaņā ar Regulas 2016/1036 2. pantu.

- 115 Pirmkārt, *Zhejiang* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 230.–232. punktā ir pārkāpusi Regulas 2016/1036 2. panta 10. un 11. punktu un 20. panta 2. un 4. punktu, kopsavilkuma veidā noraidot tās argumentus par būtiskām nepilnībām veidā, kā Komisija bija veikusi dempinga starpības aprēķinus lielākajai daļai ražojumu no *Zhejiang* eksportēto ražojumu uz Savienību, kuri nebija tieši salīdzināmi ar bezšuvju nerūsējošā tērauda cauruļvadiem un caurulēm, ko Indijas ražotājs eksportētājs pārdeva Indijas iekšējā tirgū.
- 116 Otrkārt, *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu un sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 234. punktā konstatējot, ka Komisija ir izmantojusi “atlikušo informāciju” par nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadiem un caurulēm, kas ir “metinātas caurules, ko izmanto naftas vai gāzes urbumu urbšanai”, kuru normālās vērtības noteikšanai par pamatu tika ņemti Savienības ražotāju pārdošanas apjomi. *Zhejiang* uzskata, pirmām kārtām, ka Komisijai bija jāizmanto “parastas tirdzniecības operācijas” kritērijs. Otrām kārtām, Komisija apgalvoja – lai noteiktu šo ražojumu normālo vērtību, tā esot izmantojusi Savienības ražotāju sniegtos datus, neizmantojot terminu “pārējo”, tāpēc *Zhejiang* uzskata, ka Komisija ir izmantojusi konkrēta PKN pārdošanas cenu Savienībā. Tomēr *Zhejiang* uzskata, ka Komisija ir atzinusi, ka tā ir noteikusi minētā PKN normālo vērtību, tomēr nepaskaidrojot, kā tā ir rīkojusies. *Zhejiang* uzskata, pirmām kārtām, ka Regulas 2016/1036 2. panta 7. punktā ir paredzēta normālās vērtības noteikšanas metožu hierarhija un tas neļauj izmantot “pārējo” informāciju. Otrām kārtām, tā uzskata, ka šie vārdi, kas ir pārāk vispārīgi, ļautu Komisijai atkāpties no dažādām Regulas 2016/1036 2. panta 7. punktā minētajām iespējām, kuras visas attiecas uz normālo vērtību, tostarp salikto normālo vērtību, nevis uz nenoteiktiem pārdošanas cenu elementiem Savienībā.
- 117 Treškārt, *Zhejiang* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 236. punktā ir sagrozījusi faktus saistībā ar Savienības un ASV ražotāju koeficientu piemērošanu Indijas ražotāja eksportētāja pārdošanas cenām. Tādējādi *Zhejiang* apgalvo, ka tā ir iesniegusi Komisijai vairākus pierādījumus, tostarp ar zvērestu apliecinātu paziņojumu, kuri pierāda, ka nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu, kas paredzētas kodolenerģētikas vai militāram izmantojumam, ražošanas izmaksas ir daudz augstākas nekā parastai lietošanai paredzēto nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu ražošanas izmaksas. Līdz ar to tā secina, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, kad tā pārsūdzētā sprieduma 239. punktā ir konstatējusi, ka *Zhejiang* ir aprobežojusies tikai ar nepamatotiem apgalvojumiem, apgalvojot, ka cauruļvadi un caurules, kas paredzētas kodolenerģētikas vai militāram izmantojumam, ir saistītas ar daudz lielākām ražošanas izmaksām nekā nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadi un caurules, kas paredzētas parastai komerciālai lietošanai.
- 118 Ceturtkārt, *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 241. punktā konstatējot, ka Komisijai bija divas iespējas piemērojamo koeficientu noteikšanai, un, izmantojot savu plašo rīcības brīvību, minētā tiesa nolēma neizmantojot *Zhejiang* piedāvāto alternatīvo metodi. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 245.–251. punktā tā esot izdarījusi kļūdainus secinājumus. *Zhejiang* uzskata, ka Savienības un Amerikas Savienoto Valstu nozares izmaksu un standarta cenu sarakstu izmantošana bija vienīgā iespēja, kas bija pieejama Komisijai, lai noteiktu koeficientus, kurus nepalielinātu nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu, kas paredzētas izmantošanai militāram vai kodolenerģētikas izmantojumam, augstākās ražošanas izmaksas Amerikas Savienotajās Valstīs un Savienībā. Atgādinājusi dažādus elementus, kas ietekmē PKN izmaksas, *Zhejiang* apgalvo, ka Komisija patvaļīgi un kļūdaini ir palielinājusi koeficientus, kas attiecas uz tērauda marku un apdari, lai gan tās izmantotie koeficienti attiecas arī uz PKN atšķirībām attiecībā uz ārējo diametru, sienīņu biezumu un daudziem citiem PKN elementiem, kurus Komisija neizslēdza, nosakot tērauda markas un apdares izmaksu starpību.

Zhejiang piedāvā pareizu metodoloģiju, kas ļauj konstatēt negatīvu dempingu, un norāda, ka kļūdainā metodoloģija, ko Komisija piemērojusi, lai noteiktu koeficientus, ir ietekmējusi vismaz divas trešdaļas no kopējā eksporta apjoma.

119 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības ceturtnā pamata pamatotību.

Tiesas vērtējums

120 Pirmkārt, jānorāda, ka no pārsūdzētā sprieduma 230. un 231. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir noraidījusi *Zhejiang* argumentus, kuru mērķis bija pierādīt kļūdu dempinga starpības aprēķinā attiecībā uz lielāko daļu tās eksporta uz Savienību, jo, pēc tās domām, šis eksports nebija tieši līdzīgs ar nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadiem un caurulēm, ko Indijas ražotājs eksportējis savā iekšējā tirgū.

121 Tā kā šie argumenti būtībā bija balstīti uz to pašu argumentāciju, kas tika izvirzīta *Zhejiang* pamata par tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu pamatojumam, ir jāuzskata, ka Vispārējā tiesa tos ir noraidījusi, nepieļaujot tiesību kļūdu.

122 Otrkārt, jānorāda, ka *Zhejiang* kļūdaini interpretē pārsūdzētā sprieduma 234. punktu.

123 Šajā punktā Vispārējā tiesa, atbildot uz *Zhejiang* argumentu, saskaņā ar kuru Savienību varēja izmantot kā “analogo valsti”, ir konstatējusi, ka Komisija ir izvēlējusies Indiju kā analogo valsti un ka “Savienības ražotāju pārdošanas apjomi attiecībā uz abiem [*Zhejiang*] minētajiem PKN tika izmantoti tikai pakārtoti”. Ar šiem vārdiem Vispārējā tiesa vienīgi ir uzsvērusi faktu, ka Komisija ir pamatojusies uz Savienības ražotāju datiem tikai attiecībā uz PKN, attiecībā uz kuriem nepastāv Indijas ražotāja eksportētāja pārdotie līdzīgi PKN.

124 Treškārt, attiecībā uz *Zhejiang* argumentu par “parasto komercdarījumu” kritērija piemērošanu jānorāda, ka *Zhejiang* šajā ziņā nav minējusi apstrīdētā sprieduma punktus, kuros ir pieļauta tiesību kļūda, tādējādi šis arguments apelācijas stadijā nav pieņemams.

125 Katrā ziņā minētais arguments nav pamatots, jo Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā nav minēts “parasto tirdzniecības operāciju” kritērijs.

126 Ceturtkārt, ir jānorāda *Zhejiang* arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 236. punktā esot sagrozījusi faktus, ciktāl tā ir konstatējusi, ka Komisija ir izmantojusi Indijas ražotāja eksportētāja koriģētās cenas *Zhejiang* nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu eksportam, kuras ir “metinātas caurules, ko izmanto naftas vai gāzes urbumu urbšanai”.

127 Pretēji tam, ko apgalvo *Zhejiang*, Vispārējā tiesa šajā punktā ir konstatējusi, pirmām kārtām, ka koeficienti tika noteikti, pamatojoties uz ASV vai Savienības ražotāju ražošanas izmaksām un tika piemēroti Indijas ražotāja eksportētāja pārdošanas cenām.

128 Otrām kārtām, Vispārējā tiesa ir noraidījusi *Zhejiang* argumentu, saskaņā ar kuru lielākās daļas tās eksportēto preču dempinga starpība izriet no datiem no Amerikas Savienotajām Valstīm vai Savienības. Šajā ziņā tā ir konstatējusi, ka uz Savienību eksportēto *Zhejiang* preču lielākās daļas normālās vērtības noteikšana bija balstīta uz Indijas ražotāja eksportētāja sniegtajiem datiem un tas, ka Komisija ir izmantojusi koeficientus, kas aprēķināti, pamatojoties uz Savienības vai Amerikas Savienoto Valstu ražotāju ražošanas izmaksām, lai koriģētu Indijas ražotājam eksportētājam vistuvākā ražojuma veida normālo vērtību, nevar atspēkot šo konstatējumu.

- 129 Piektkārt, saskaņā ar šī sprieduma 56. punktā atgādināto judikatūru *Zhejiang* arguments, kas vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 239. punktu, apelācijas stadijā ir jānoraida kā nepieņemams.
- 130 Ciktāl *Zhejiang* apstrīd Vispārējā tiesas konstatējumu, ka tās argumenti, ka nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadi un caurules kodolenerģētikas vai militāram izmantojumam, pat ja tās izgatavotas no parastā tērauda, rada daudz lielākas ražošanas izmaksas nekā nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu ražošana komerciālam izmantojumam, ņemot vērā to, ka *Zhejiang* izvirzītie argumenti nebija pamatoti, un konstatējumu, ka atsauce uz vairākiem pielikumiem neļāva Vispārējai tiesai precīzi identificēt izvirzītos pamatus un argumentus, tomēr nepierādot, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, ir jāuzskata, ka *Zhejiang* būtībā vēlas panākt, lai Tiesa aizstātu Vispārējās tiesas veikto pierādījumu vērtējumu ar savu vērtējumu.
- 131 Sestkārt, kā nepamatots ir jānoraida *Zhejiang* arguments, saskaņā ar kuru Savienības un Amerikas Savienoto Valstu izmaksu un standarta cenu sarakstu izmantošana bija vienīgā iespēja, kas bija pieejama Komisijai, lai pareizi noteiktu piemērojamos koeficientus.
- 132 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 241. un 242. punktā Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu, ir konstatējusi, ka korekcijas pamatotību un taisnīgo raksturu attiecībā uz salīdzinājumu, kas tika veikts, pamatojoties uz šo novērtējumu, nevar vērtēt, ņemot vērā, vai pastāv piemērotākas alternatīvas metodes. Tādējādi tā, paskaidrojot iemeslus, kuru dēļ Komisija nav izmantojusi alternatīvas metodes, ir secinājusi, ka *Zhejiang* nav pierādījusi jebkādu Komisijas izmantotās metodes prettiesiskumu.
- 133 Visbeidzot, septītkārt, tas, ka *Zhejiang* apstrīd pārsūdzētā sprieduma 245.–251. punktu, saskaņā ar šī sprieduma 56. punktā atgādināto judikatūru ir jānoraida kā nepieņemams apelācijas stadijā, jo ar to būtībā tiek lūgts, lai Tiesa ar savu pierādījumu vērtējumu aizstātu Vispārējās tiesas veikto vērtējumu, lai gan nav pierādīta tiesību kļūda vai sagrozišana.
- 134 No tā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 135 *Zhejiang* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 268. un 269. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā savos secinājumos par *Zhejiang* nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu cenu samazinājuma ietekmi uz Savienību ir iekļāvusi Savienības ražošanas nozares noteiktās cenas cauruļvadiem un caurulēm, kas paredzētas militāram vai kodolenerģētikas izmantojumam, un *Zhejiang* nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadiem un caurulēm, ko izmanto muitas ieviešanas pārstrādei procedūrā, tādējādi pārkāpjot Regulas 2016/1036 3. panta 2., 3., 5. un 6. punktu un 11. panta 2. punktu.
- 136 Šajā ziņā *Zhejiang* norāda, ka pārskatīšanas procedūras laikā Ķīnas izcelsmes nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports Savienībā samazinājās salīdzinājumā ar importu no Indijas. Tādējādi tā ir norādījusi uz faktu, ka *Zhejiang* piemērotās nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu cenas bija zemākas par Indijas nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu eksporta cenām uz Savienību tajā pašā laikposmā. Atsaucoties uz statistikas datiem, kas liecina, ka Ķīnas nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu eksporta cenas vienmēr ir bijušas augstākas par Indijas nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu eksporta cenām,

ko eksportē uz Savienību, *Zhejiang* uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, pamatojot kaitējuma Savienības ražošanas nozarei un šāda kaitējuma atkārtošanās iespējamības novērtējumu ar Ķīnas eksportētāju cenu samazinājumu salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozares praktizētajām cenām. Apstiprinot šo vērtējumu pārsūdzētā sprieduma 267. punktā, Vispārējā tiesa arī esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

137 Turklāt *Zhejiang* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 269. punktā apstiprinot Komisijas pieeju, saskaņā ar kuru Indijas vai citu trešo valstu izcelsmes imports nav vienīgais faktors, kas ir radījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei pārskatīšanas izmeklēšanas laikposmā. Tā uzskata, ka Vispārējās tiesas apgalvojumā, saskaņā ar kuru būtiskākā starpība, uz ko norāda *Zhejiang*, izriet no tā, ka netika ņemta vērā importa cena ieviešanas pārstrādei procedūrā, nav ņemts vērā fakts, ka *Zhejiang* nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadi un caurules, uz kurām attiecas ieviešanas pārstrādei procedūra, nekad nav importētas Savienībā un nekad nav laistas brīvā apgrozībā Savienības tirgū. *Zhejiang* no tā secina, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu pārsūdzētā sprieduma 268. un 269. punktā, kad tā savos konstatējumos par cenu samazinājumu iekļāva *Zhejiang* cenas par nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļvadiem un caurulēm, kas tiek izmantotas muitas ieviešanas pārstrādei procedūrā.

138 Komisija apstrīd piektā pamata pamatotību.

Tiesas vērtējums

139 Nevar piekrist *Zhejiang* argumentam, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 269. punktā ir kļūdaini secinājusi, ka Indijas vai citu trešo valstu izcelsmes imports nav vienīgais faktors, kas Savienības ražošanas nozarei ir radījis kaitējumu pārskatīšanas izmeklēšanas periodā, un līdz ar to ir noraidījusi tās argumentus.

140 Pārsūdzētā sprieduma 267.–269. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka konstatējums par Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma atkārtošanos un atkārtošanās iespējamību ir balstīts uz Ķīnas importa cenu samazinājuma līmeni un ka Komisija bija ņemusi vērā Indijas importu saistībā ar dažādiem kaitējuma cēloņsakarības faktoriem. Turklāt Vispārējā tiesa izvērtēja *Zhejiang* argumentus nolūkā apstrīdēt minēto konstatējumu un tos noraidīja.

141 Tā kā nav pierādīta neviena tiesību kļūda vai sagrozīšana, ir jākonstatē, ka saskaņā ar šī sprieduma 56. punktā atgādināto judikatūru *Zhejiang* argumenti būtībā ir vērsti uz to, lai Tiesa ar savu pierādījumu vērtējumu aizstātu Vispārējās tiesas veikto pierādījumu vērtējumu, līdz ar to tā apelācijas stadijā nav pieņemama.

142 Turklāt ir jānorāda, ka *Zhejiang* arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 269. punktā ir kļūdaini konstatējusi, ka tās norādītā lielākā starpība starp Indijas importa cenu un Ķīnas importa cenu izriet no tā, ka netika ņemta vērā importa cena ieviešanas pārstrādei procedūrā, lai gan tā nekad nav importējusi Savienībā bezšuvju nerūsējošā tērauda cauruļvadus un caurules saskaņā ar ieviešanas pārstrādei procedūru, ir balstīts uz apstrīdētā sprieduma nepareizu interpretāciju.

143 Šajā ziņā jāatzīmē, ka Vispārējā tiesa šajā sakarā ir atsaukusies nevis uz importu no *Zhejiang*, bet gan uz importu no Ķīnas kopumā. Tādējādi Vispārējā tiesa ir noraidījusi *Zhejiang* argumentu, ka Indijas importa cena vienmēr bija “ievērojami” zemāka par Ķīnas importa cenu, konstatējot, ka Indijas importa vidējā cena, lai gan zemāka par Ķīnas importa vidējo cenu, pārskatīšanas

izmeklēšanas periodā bija ļoti tuva Ķīnas importa vidējai cenai un ka *Zhejiang* konstatētā lielākā atšķirība radusies tāpēc, ka importa cena netika ņemta vērā saskaņā ar ieviešanas pārstrādei režīmu.

- 144 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzības piektais pamats ir jānoraida un ka līdz ar to apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 145 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 146 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriež *Zhejiang* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt pašai savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]